12.2015

BUTLLETÍ DE LA UNIÓ MUSICAL L'HORTA DE SANT MARCEL·LÍ

NOTÍCIES MUSICALS

FESTES POPULARS DEL BARRI:
CERCAVILA, GERMANOR I MÚSICA, ...MOLTA MÚSICA!

L'ÚLTIM CONCERT DE LA BANDA SIMFÒNICA AMB EL MESTRE MIQUEL MORELLÁ

MORELLÁ CONTINUA AMB L'ORQUESTRA DE CAMBRA

VICENT PELECHANO, NOU DIRECTOR DE LA BANDA

PREPARANT ELS CONCERTS DE NADAL

UNIÓ MUSICAL L'HORTA DE SANT MARCEL·LÍ

ESTIU I TARDOR: FESTES I CONCERTS

per Josep Francesc Blai Duart

Tothom ho sap. Tothom sap que *Notícies Musicals* no és un diari, ni un setmanari, ni tan sols té periodicitat mensual. La seua tirada d'aproximadament cinc-cents exemplars ompli les bústies dels socis i sòcies cada quatre mesos. Amb tres números (febrer, juliol i novembre) abastim l'any.

Tothom ho sap. També jo ho sé, però així i tot, sóc el primer en oblidar-ho i queixar-me'n que les cròniques estan massa distanciades del dia en què els fets i esdeveniments succeïren. És cert. Però m'agrada pegar-li la volta a les coses. I ja que això (la immediatesa en la publicació de la notícia) no té solució fàcil, si més no en la publicació en paper com ara ho fem, per què no veure el plaer que ens proporciona, ens facilita i ens ofereix la revista amb la possibilitat de reviure amb alegria aquells fets passats que tant ens feren gaudir. Eixe és també l'objectiu d'aquesta revista, a més, evidentment, de publicar (fer pública) l'activitat de la Unió Musical l'Horta i deixar-ne constància, alçar acta. Mireu-ho -mirem-ho- així i gaudiu –gaudim- rememorant cadascun dels esdeveniments, concerts fonamentalment, que aquest número cinquanta-quatre de *Notícies Musicals* ens posa a l'abast. Feu-me cas, actualitzeu cada concert musical (oïda) amb la lectura (vista) de la literatura impresa (olfacte) en aquests fulls (tacte) acabats de cuinar (gust).Tasteu-la. La revista.

El menú és suggeridor doncs arreplega des de distints vessants tota l'activitat de les Festes Populars: crònica general i amb un punt de reflexió de la ploma experimentada de **Vicent Soler**; relat, des de l'absència, de la festa del dissabte (**Paco Blai**); els concerts-festivals de les diverses agrupacions de la UMH: Banda Juvenil (**Ximo Estal**), Banda Simfònica (J. F. Blai), Coral (**J. L. Rodrigo**) i Orquestra (**Víctor López**). *Amanida musical i festiva*, un bon entrant.

També ens oferix una panoràmica de tot el ventall d'activitats de l'entitat: les audicions d'instruments de final de curs i el campament musical que anualment organitza l'Escola de Música (**Ximo Estal**); l'APN (A Poqueta Nit) (**Josep Lluís Rodrigo**); els diversos concerts de la Coral, que n'han sigut molts (**J. L. Rodrigo, Lucía García** i **Francesc Juan**) i l'intercanvi de Bandes amb Nàquera (**Ximo Estal**). Una menció especial mereix la salutació i benvinguda al nou director de la Banda Simfònica: **Vicent Pelechano** i l'agraïment a **Miguel Morellà** pels seus vint-i-cinc anys al capdavant d'aquesta secció musical (**J. Francesc Blai**). Igualment agraïm les reflexions que ens ha fet arribar **Xavi Garí** sobre la maduresa i responsabilitat dels músics de la Unió. *L'olleta de la iaia*, molt saborosa, pots triar-la de plat principal.

En el bloc dedicat a la cultura comptem amb la contribució de **J. D. Climent** aproximant-nos, amb motiu del 9 d'octubre, al «Cant de la senyera», una composició bastant desconeguda per al públic en general. Trobarem també un text sobre l'activitat de la Muixeranga de València i el seu agermanament amb la Muixeranga de Carlet (**J. F. Blai**). **María Montes** ens presenta una aproximació a la persona d'**Inma Máñez** prèvia a la lectura d'un preciós poema dedicat a **Clara Santiró**. Ací tenim *peix i carn*, al gust de cada comensal, tot bo i ben presentat.

Acabarem amb unes *postres* lleugeres i desenfadades: el *picolo divertimento* habitual. Plat de la casa, manufacturat, cuina casolana. Prova'ls, no te'n penediràs.

Després d'un bon àpat com aquest, una becadeta i al concert. Per les dates en què aquesta revista llegiràs ja seran a prop els concerts de Nadal de la Unió Musical. No te'ls pots perdre. I si damunt t'ha tocat la loteria de l'entitat que de segur has comprat... Mel de romer! Que més pots demanar? Pau i felicitat!!

Bon Nadal, torrons, cava i solidaritat. I un any nou sense desnonaments, amb un just finançament i un nou País en llibertat!!! ///

SUMARI

secció	pàgina
EDITORIAL	2
A POQUETA NIT	3
ESCOLA	4
BANDA SIMFÒNICA	6
CORAL	7
BARRI / FESTES POPULARS	9
UMH / FESTES POPULARS	12
OPINIÓ	21
CULTURA	22
MUIXERANGA DE VALÈNCIA	25
PICCOLO DIVERTIMENTO	27

EL BUTLLETÍ DE LA UNIÓ MUSICAL L'HORTA DE SANT MARCEL·LI
IV ÈPOCA

COORDINACIÓ GENERAL: J. Francesc Blai
COMISSIÓ DE REVISTA: Salva Benlloch, Josep D. Climent, Ximo Estal, Antoni Francés, Miguel Hernández, Víctor J. López, María Montes, Ximena Ortega, Paco Perales, Joan Quiles, Àngels Rodas, Josep Lluís Rodrigo, Tomás Sánchez, Gracia Suñer
COL·LABORADORS: Lucía García, Xavier Garí, Francesc Juan, Inma Máñez, Vicent Soler, Lluís Vallés
REVISIÓ LINGÜÍSTICA: J. Francesc Blai, Josep D. Climent
FOTO PORTADA: Paco Perales
DISSENY I MAQUETACIÓ: Graciagrafica.com
IMPRESSIÓ: Grafimar Coop. V

DIPÒSIT LEGAL: V-3958-1997
COL·LABOREN
Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport
Acadèmia Valenciana de la Llengua

©UNA PUBLICACIÓ DE LA UNIÓ MUSICAL L'HORTA
Músic Cabanilles, 48B València 46017
www.uniomusicalhorta.com
umlhorta@gmail.com

Les opinions manifestades als articles són responsabilitat dels seus autors.

Exemplar gratuït. Imprés en paper ecològic.

A JULIOL, *JAM SESSION* A LA RAMBLETA

per Josep Lluís Rodrigo

El blues valencià amplia els seus horitzons com mai abans ho havia fet gràcies a la Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí i el seu cicle A poqueta nit. En aquesta ocasió, en un concert a càrrec de la banda base del disc *Stories of a Bluesman*: **Paul Tidiman**, a l'harmònica, **Carles Rodrigo**, al baix, **Javier Palanca**, a la bateria, i **Javier Hernández** a la guitarra; i un sensacional fi de festa en format de *Jam Session* en el que interpretaran, tots junts, els principals i més prestigiosos músics de blues de València.

Així s'anunciava pels nostres canals d'informació l'esdeveniment.

Com a colofó a la fantàstica programació de APN d'aquest exercici, en el café-teatre de l'Espai Rambleta un xicot de 18 anys va convèncer al milloret del blues que es mou per València; no sabem com ho ha aconseguit, però allí estaven. Encara que el mèrit no va consistir solament en congregar-los en aquesta nit grandiosa, sinó que la majoria dels presents, i altres monstres del blues, com **Salva Poquet**, conegut pels assidus a APN, per la seua instructiva i recordada sessió en el nostre local, així com Paul Tidiman, veu i harmònica, **Miguel Hernández** percussió, **Naira Rodrigo**, veu i **Juan Lizaso**, bateria, que no van poder assistir, han col·laborat amb ell en l'edició d'un disc compacte, *Stories of a Bluesman* gravat per Javier Palanca, autoeditat uns mesos abans, amb temes, íntegrament, creats per **Javier Hernández**.

Encara que l'afluència de públic va ser bona, els que vam poder assistir al concert i comprovàvem la tremenda qualitat dels qui poblaven l'escenari, no vam poder menys que lamentar la falta de publicitat de l'esdeveniment. Com a acte programat en l'Espai Rambleta no haguera estat de més que haguera sigut anunciat pel centre amfitrió per tal d'arribar a més aficionats al blues, o, perquè els no iniciats, anaren convertint-se en aficionats després del que allí va succeir.

El duel d'harmòniques entre **Danny Boy** i **Jorge Gener**, el control de l'escenari de l'esmentat Danny Boy juntament amb tots els altres instrumentistes, virtuosos cadascú en la seua especialitat com Javier Tijuana, Ramón Ramón i Javier Hernández a les guitarres, **Álvaro Deu, Vicente Munsuri** i Javier Palanca a la bateria i percussió, i Carles Rodrigo, al baix, van provocar un ambient tal, que tant els sedentaris com els balladors gaudíem d'una nit digna de ser anunciada com es mereix i que va tancar amb nota excel·lent el cicle d'APN d'aquest curs. ///

Foto: Josep Lluís Rodrigo

FINAL I PRINCIPI DE CURS A L'ESCOLA

per Ximo Estal

El curs 2014/2015 finalitzà amb el ritme accelerat dels exàmens finals i les darreres audicions. Moltes són les mostres que hem pogut escoltar per part dels joves músics. Per fer un xicotet recordatori per a qui no pogué gaudir-les deixem ací un resum a mode de memòria:

21 de febrer: trompa, violí, viola i violoncel.

6 de març: violoncel.

10 de juny: percussió.

13 de juny: trompeta.

19 de juny: piano i contrabaix.

20 de juny: trombó i trompa.

27 de juny: flauta, oboè, clarinet, fagot, piano i trompeta.

A banda d'aquestes, al llarg de tot el curs passat, des de l'Escola s'organitzaren també una sèrie d'audicions per als, aleshores, aspirants a les Ensenyances Professionals. Aquestes foren els dies 20 de Desembre, 28 de Març i 6 de Juny. Des d'ací volem aprofitar aquestes línies per felicitar a qui va aconseguir la tan complicada i cobdiciada plaça (Saxo: **Mar Sanchis, Irene Benlloch, Desta Hernández** i **Naiara Vives**; Percussió: **Toni González**; Flauta: **Quima Mas** i **Paula García**; Baix elèctric: **Carles Rodrigo**; Trompeta: **Isidoro Moreno**; Cant: **Valeria Ruiz**; Trombó: **Jorge Rosa**) i animar a qui malauradament no l'aconseguí a tornar-ho a intentar i a no desencoratjar-se i continuar vivint la música, encara que no siga al Conservatori.

Igualment, no volem oblidar-nos dels companys i antics alumnes que aquest any han accedit a les Ensenyances Superiors (Saxo: **Alexandra Català** i **Javi Quintana**; Percussió: **Manuel Fuertes**) i que fan que ens sentim tan orgullosos d'ells i, per què no, una mica partícips del seu èxit.

El curs 2015/2016 ha arrancat a l'Escola de música de la Unió i ho ha fet amb força i moltes ganes de seguir formant i donant uns ensenyaments de qualitat per als i les nostres alumnes.

Per aquest motiu, i després de l'aprovació del nou Decret que regula les Escoles de Música, ens estem posant a treballar en l'elaboració d'uns documents organitzatius del Centre (que no eren necessaris fins ara) i que ens ajudaran a funcionar més eficientment i a continuar creixent i fent d'aquesta una Escola viva i en constant revisió per a millorar. Esperem poder tornar tota la confiança que, any rere any, dipositeu en nosaltres i oferir-vos l'escola que us mereixeu.

Anem per feina! ///

AMB GANES DE CAMPAMENT

per Ximo Estal

La tercera setmana de juliol s'ha convertit ja en una data fixa en el calendari de la Unió. És en aquesta setmana, quan la calor més apreta (encara que si ho férem la quarta segur que apretaria també...) que des de l'Escola s'organitza el campament d'estiu. Una setmana de música i convivència. Una setmana de descobriments i retrobades. Una setmana d'emocions i enyorances. Una setmana de gaudi i d'estudi... però, sobretot, una setmana en la que l'alumnat tenen l'oportunitat de viure el seu instrument d'una forma diferent, profitosa i relaxada.

És el constant contacte amb els companys i l'entorn el que fan aquesta setmana tan interessant, però també ho són el fet de tindre una programació d'activitats (concerts, festes, audicions) atractives i el nostre tret distintiu, el que ens diferencia de la resta de campaments musicals i cursets d'estiu, la possibilitat d'estar un bon grapat d'hores diàries baix la tutela, ensenyament i consells musicals del nostre gran equip de professorat.

En aquesta edició de 2015 (la sisena d'ençà que començàrem) hi ha hagut diferents canvis, sempre intentant millorar les "cosetes" d'anys anteriors. El primer ha sigut el lloc. El Mas del Capellà ha sigut el nostre refugi. Un refugi en el que hem buscat de totes les maneres possibles fugir de la intensa calor (la més intensa dels últims anys, segons els meteoròlegs). Hem de reconèixer que no ha sigut fàcil, però les pluges de final de setmana ens han donat un respir. I del menjar? Doncs només podem dir que hem tornat amb algun "quilet" extra... Moltes gràcies a **Manrique Marco** i tot l'equip de l'alberg pel tracte i l'ajuda constant i enhorabona pel vostre treball.

La segona novetat ha estat en el temps de l'audició. Per tal de fer-la el més amena possible, s'ha limitat el temps per instrument, el que ha fet que la mostra d'allò treballat al llarg del curs s'haja fet en grans grups i no de forma individual. Hem de tindre en compte que el concert es fa l'últim dia del curs, de vesprada i, moltes famílies que han de tornar a casa tenen un llarg camí (fins a dos-cents i tres-cents kilòmetres) per davant.

Per últim, i com a tercera novetat, val a dir que enguany, a la festa de disfresses ens ha acompanyat un jurat de caire internacional que ha repartit uns premis d'allò més diversos i originals.

Els números parlen per sí mateixos: sis dies de campament, vuit hores diàries de classes i activitats i cent trenta-dos alumnes (molts d'ells reincidents...). Des de l'Escola estem contentíssims, orgullosíssims i agraïdíssims que, any rere any, ens confieu els vostres fills i filles per a aquesta activitat i, que una volta finalitzada, ens pregunteu per l'any següent.

L'equip organitzador ja estem treballant per a que el pròxim campament siga, si és possible, millor que aquest... I és que hi ha ganes de faena, hi ha ganes d'ensenyar i, sobretot, estem **amb ganes de campament.** ///

Fotos: Gracia Suñer

NÀQUERA EN EL RECORD

per Ximo Estal

Feia temps que no eixíem a passejar..., feia temps que necessitàvem desempolsegar-se i, sobretot, feia temps que havíem de recuperar l'energia i el *flow* de les nostres actuacions.

Doncs bé, tot això és el que s'aconseguí amb la passada eixida i concert a la propera població de Nàquera.

El pla, a priori, pintava genial: dinar de grup en un restaurant, excursió per la muntanya, relax, sopar de germanor i, per a rematar-ho, concert-festival amb la banda organitzadora... I, la veritat siga dita, anà complint, i fins i tot superant, les nostres perspectives.

L'eixida, programada a una hora molt més que raonable (les 13:00), ens reuní a tots en el lloc habitual, la rodona del bulevard. El trajecte, curt, ens conduí primer a descarregar motxilles i instruments i, posteriorment, a El Salt, on poguérem assaborir una paelleta en un entorn tranquil que ens va permetre anar fent colla.

Una volta digerit l'àpat, i després d'haver carregat les cantimplores amb aigua, ens enfilàrem a l'excursió que els nostres companys ens havien preparat. Una passejada delitosa pel cor de la Calderona on descobrirem sinclinals i anticlinals de formes capritxoses i pins centenaris, solemnes i solitaris al bell mig d'una pedrera. Una senda sinuosa i amb algun obstacle que superàrem sense dificultat ens acostà de nou al poble.

Era l'hora de descansar i anar preparant-se per al concert. Però primer havíem de sopar. Uns entrepans i unes begudes preparades pels nostres amfitrions eren el menú.

Poc després de les 22:30 començàvem a desfilar de camí a la plaça de l'església on ens esperava ja el públic. Les notes de *El Tercio de Quites* ens acompanyaren pels carrers fins a l'escenari. El fred i l'aire que a més d'un deixà amb les mans gelades, estigueren presents al llarg de tota l'actuació, encara sort que cap de nosaltres tornà amb un constipat no desitjat!

Una volta finalitzat el concert era l'hora de marxar. Al matí següent teníem la tornada de la visita i el concert de Festes Populars al barri. Les cançons i la gresca il·luminaren el trajecte. A la cara de la gent, els qui dormien i els qui no, es veia el dolç regust d'un dia gaudit al màxim. I és que dies així, de tant en tant, són molt més que necessaris.

Un fort agraïment a la Banda i al poble de Nàquera pel seu bon tracte i implicació al llarg de tot el dia. ///

Foto: Paco Perales

LA CORAL MÉS ACTIVA QUE MAI DES DE PRIMAVERA

per Josep Lluís Rodrigo, Lucia García i Francesc Juan

CONCERT DE PRIMAVERA: RETROBEM LA NOSTRA MÚSICA

El 31 de maig, al costat de l'orquestra de cambra, vam haver de cantar la primera part del concert compartit en l'Espai Rambleta, el repertori va ser el següent: *Tramussos d'Àfrica* (Havanera popular); *Caminemos* (**H. Martins**); *Idil·li* (**J. Altisent**); *María la Portuguesa* (**C. Cano**); *Rondel* (**E. López Chavarri**); *La canción de Baloo* (**T. Guilkyson**); *Ton pare no té nas* (Arr. **B. Bibiloni**); *Tu nombre me sabe a yerba* (**J.M. Serrat**) i l'obra comuna *La vida és bella* (**N. Piovani**, Arr: **Alejo Pérez**).

El nostre concert, per a l'ocasió, era molt semblat al que havíem cantat una setmana abans a Polinyà del Xúquer, en aqueix sentit la tranquil·litat era major, no així ocorria amb l'obra comuna *La vida és bella* que partia de la deliciosa melodia de l'oscaritzada pel·lícula de **Roberto Beningni**.

La partitura coral és obra del nostre director **Alejo** que la va arranjar, fa anys, en el to original, la qual cosa sens dubte va facilitar la conjunció futura amb l'orquestra.

L'excel·lent i premiat compositor **Xavier Garí Zanón** s'havia encarregat d'adaptar la partitura que l'orquestra havia interpretat en el seu concert a Godella el passat 28 de febrer.

Una setmana abans del concert ens ajuntàvem les dues formacions per a assajar l'obra conjunta. En tres passades estava preparada.

El dia del concert després que l'orquestra acabara la seua estupenda actuació, ens incorporàvem a l'escenari els coralistes, cadascú en el lloc on per la seua corda li corresponia.

Després de més de trenta anys en el món coral, les sorpreses cada vegada són menors, però us puc assegurar que en el moment que van començar a sonar els instruments envoltant-nos, embolicant-nos fins al moment que vam haver de començar a cantar, va ser, almenys per a mi i estic segur que per a molts dels meus companys, un moment màgic que recordarem durant molt de temps. Per tant, solament em queda donar les gràcies a tots els que van fer possible aqueix concert, des de l'Espai Rambleta, la coordinació, muntatge/desmuntatge de la Junta Directiva de la Unió, l'assistència del nombrós públic, el seu silenci que també és música, la presentació, i als músics intèrprets, tant d'instrument com vocals. Moltes gràcies Mestre **Miquel Morellá**, Mestre **Xavi Garí**, Mestre **Alejo Pérez**. Per **Josep Lluís Rodrigo.**

>>

>>

CONCERT 50é ANIVERSARI DE L'INTITUT JUAN DE GARAY

Enguany l´IES. Juan de Garay, va celebrar el seu 50é aniversari amb diverses activitats per a tots els antics alumnes, i per a la seua clausura (26 de juny) es va decidir proposar a la Coral L´Horta que realitzara un concert.

El motiu principal de l'elecció va ser que molts dels intregrants de la Coral havien sigut alumnes d´aquest institut i que molts altres havien tingut fills, nebots i fins i tot núvies que anys més tard es convertirien en les seues dones, com és el cas del nostre director **Alejo Pérez**, que va ser una alumna a qui arreplegava a l´eixida de l'institut la que es va convertir en la seua dona.

La sala d´actes estava de gom a gom i va ser molt grat cantar per a un públic tan il·lusionat i entregat, participant en tot el que el nostre director els indicava, com en la cançó de *L´Estaca* que tots recordaven.

El repertori triat va ser variat, començant per *Que tinguem sort*, recordant *L´Estaca*, escoltant el sons de la selva amb *Hoy duerme el león*, parlant d´amor amb *Paraules d´amor*, obrint boca amb *El menú*, invitant a la vida amb *La vida es bella*, sent les tres últimes *Tu nombre me sabe a yerba*, *Cantares* i *Tramusos d´Africa*.

Aprofite per agrair en nom de la Coral L´Horta a l´I.E.S. Juan de Garay no sols el que hagueren pensat en nosaltres per a la seua clausura, sinó també per la fantàstica acollida que vàrem tindre. Per **Lucía García.**

LES NOCES DE NAIRA

El dia 2 de juliol la Coral L´Horta havia rebut un encàrrec molt especial, cantar en una boda, però no n'era una més, sinó la de la filla del nostre company **Josep Lluís Rodrigo,** amic de la infància de molts dels integrants de la coral.

La núvia, **Naira**, va elegir les cançons que volia escoltar el dia del seu enllaç matrimonial. En primer lloc, l´entrada de la parella fou acompanyada pel *Te quiero*, a continuació la mare de la núvia, **Encarna**, va dir unes boniques paraules que a mi em sonaren a admiració, orgull i els millors desitjos per al futur matrimoni, i tot seguit es va interpretar *Que tinguem sort.*

Una vegada casats fou l'*Halleluya* de **Cohen** qui va posar el punt final a la cerimònia, que havia estat preparada en temps record i amb la col·laboració com a solista de la magnífica veu d´una amiga de la núvia, **Aisha Bordas**.

Com es pot comprovar per les cançons elegides, en elles s'expressa el desig de tots envers la nova parella, Amor, Sort i Halleluya (Alegria) per a la seua vida en comú. Per **Lucía García.**

MÚSICA I SOLIDARITAT: CONCERT PER ETIÒPIA

El 23 d'octubre vam tindre el plaer de participar al Concert per Etiòpia al Saló Nexus de la Universitat Politècnica de València que col·laborava en l'organització de l'acte.

L'associació ABAY, que treballa en diversos projectes a Walmara i Adis Abeba, ens havia convidat a la participació a l'acte amb la finalitat de recollir fons per a un projecte concret: el tercer nivell del Projecte d'Educació Bàsica Alternativa en Gaba Kemisa, Walmara.

Compartirem l'acte amb la coral germana del Centre de Música i Dansa de Natzaret, a la qual ens uneixen tantes coses, i amb les corals Garbí i Mariola del CEIP Vicente Gaos de València que ens van fer gaudir d'uns moments fantàstics amb xiquetes i xiquets de totes les edats interpretant cançons africanes.

El comentari general entre nosaltres, desprès del concert, va coincidir en que ens havíem trobat molt a gust. A més a més, valoràvem molt positivament les interpretacions de **Pascual Collado** en les cançons *Siya Hamba* i un *Beso y una flor*, la de **Paco Beltrán** en *Ayang Ngnena* i la de **Joan Quiles** en *Haleluja* de **Leonard Cohen**. Si no vas poder acudir pots veure la seua actuació en el blog de la Coral L'Horta:

http://coralhorta.blogspot.com.es

Per a finalitzar l'acte, que va ser presentat per la nostra companya **Encarna Ojeda**, vam interpretar conjuntament amb la Coral de Natzaret el Cor dels esclaus hebreus de *Nabucco* de **Verdi**.

El millor de tot, a més de gaudir del cant entre amics i amigues, és que es van aconseguir els fons suficients per a dur endavant el projecte.

Si voleu conèixer més d'aquesta associació podeu visitar el web www.abayetiopia.org, on trobareu tot tipus d'informació sobre els seus projectes, forma de treball i maneres de col·laborar amb ells.

En definitiva, una vesprada magnífica de música i solidaritat. Per **Francesc Juan.** ///

FESTES POPULARS 2015 "CONSTRUINT BARRI"

per Vicent Soler

Setembre és un mes significatiu per al nostre barri, des de 1977 l'AW ve organitzant les Festes Populars, per això enguany hem celebrat la 39 edició. L'AW vol que seguim treballant tots junts per a què a poc a poc anem fent desaparèixer eixa cultura individualista que el sistema imperant ens ha anat inculcant i a la que ens ha acostumat a viure i pensar sols en els nostres interessos. Cal canviar de *xip* per a poder transformar el nostre barri i la societat. Les festes són un espai on poder gaudir i trobar-nos amb amics i veïns. La plaça ha de ser un espai públic, una zona per a vianants, per al gaudi de les veïnes i veïns de Sant Marcel·lí. Com proclamava **Vicent Andrés Estellés**

No et limites a contemplar

aquestes hores que ara vénen,

baixa al carrer i participa.

No podran res davant d'un poble

unit, alegre i combatiu.

Enguany hem organitzat les Festes Populars amb més dificultats que mai, sobretot en els apartats econòmic i d'ocupació de la via pública. En el primer cas ve sent una constant des de fa molts anys, especialment des de 1991, primer amb ajuntament del PP-UV i després amb governs mono colors presidits pel PP, que es han tingut a «pa i aigua» fins a enguany, mentre vèiem com altres organitzacions i col·lectius sí que rebien ajudes econòmiques. La situació perllongada de l'actual crisi, que ja supera els huit o nou anys, també ha influït en la falta de pressupost per a dur a terme unes festes mínimament dignes. Si s'han pogut celebrar ha sigut gràcies a la solidaritat de grups i persones que estan per la llavor de donar suport a les nostres festes.

Per altra banda, gràcies a l'Ordenança d'Ocupació de la Via Pública, aprovada fa un any pel govern municipal eixint, molt restrictiva, hem estat a punt de no fer cap dels actes o fins i tot de suspendre la totalitat de les festes. Afortunadament la regidoria presidida per **Carlos Galiana**, que entre altres responsabilitats té la de gestió de l'espai públic, ha posat en marxa, ràpidament, una comissió de revisió d'esta normativa per a fer-la més flexible. Les deliberacions estan molt avançades i possiblement l'any que ve entren en vigor.

La Trobada de Torres Humanes i la 39 Volta a Peu han estat els actes més concorreguts, sense oblidar la festa dels xiquets, els festivals de música organitzats per la Unió i els sopars populars...

En juny de l'any vinent l'AW del Barri de Sant Marcel·lí complirà els 40 anys «Construint barri» i les Festes Populars aplegaran a la 40 edició, motius més que suficients per arrimar un poc més el muscle i celebrar-ho dignament entre tots, AW, Unió Musical l'Horta, Muixeranga de València, comerços i veïns a nivell particular, als que des d'estes pàgines donen les gràcies per la seua desinteressada col·laboració. ///

LLIBRE DE FESTES POPULARS, CERCAVILA GRAN I TROBADA DE TORRES HUMANES

per Josep Francesc Blai Duart

Gegants, danses, muixerangues i castells i la xicalla mig disfressada omplin els carrers i la plaça del barri Sant Marcel·lí a ritme de tabal i dolçaina.

I jo, des de casa estant, mossegant-me les ungles i amb els nervis desfermats... m'he passat les festes populars sense poder baixaral carrer. Les malalties de l'edat, diuen. Malgrat tot, puc contar el que m'han contat i allò que des del balcó he pogut guaitar.

M'arriba el **Llibre de Festes** i el primer que crida l'atenció quan contemple el programa és que apareixen indicats diversos dies de venda del llibret. Això és únic i singular. Però té la seua explicació. El llibre de Festes Populars arreplega la publicitat de gran part dels comerços del barri que amb la seua publicitat fan la major contribució a sufragar les despeses de les festes. És per això que també, per segon any consecutiu, es fa la **Fira del Barri**: fira de comerços, entitats del barri i grups d'activisme socials; per donar a conèixer així una part important de l'activitat econòmica i social del barri. (Val a dir que l'experiència es repetí pel mes de desembre passat, al mig any de la primera, i es vol tornar a fer en aquest desembre 2015). És per això, amigues i amics, que cal comprar el llibre o revista de festes. Si no ho has fet, encara pots comprar-lo a la seu de l'**Associació de Veïnes i Veïns**, o fer el ferm propòsit de comprar-lo a l'any que ve. No te'n penediràs.

Al programa observe també un gran conjunt d'activitats concentrades en el cap de setmana llarg, de dijous 11 a diumenge 13 de setembre, i encara s'allarga als dos diumenges següents, 20 i 27 de setembre, amb els concerts de Banda i Orquestra organitzats per la **Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí**. D'aquest atapeït programa trobareu referències en altres articles d'aquesta revista, però del que jo vull deixar constància és de com d'estrany em va resultar, per la meua condició de muixeranguer i director del **CEIP Sara Fernández**, no poder participar en la **Cercavila Gran** i en la **VII Trobada de Torres Humanes** que tingueren lloc dissabte 12 de setembre per la vesprada.

Gràcies a les noves tecnologies (així dit sembla cosa seriosa, en realitat gràcies al telèfon mòbil i els xats) i a l'amabilitat de les mestres **Marta i Cristina** que se'n feren càrrec dels grups de danses de l'escola juntament amb les famílies de **l'AMPA**, vaig poder seguir quasi al minut, amb comentaris, fotos i vídeos, tot el desenvolupament de les danses durant el recorregut de la Cercavila Gran. Així vaig rebre imatges i des del balcó els vaig veure passar (que ja tenia el coll de girafa de tant d'esforç): **alumnat de 3r de Primària** amb la *dansa del Floret*, **alumnat de 5é de Primària** amb la *dansa dels Turcs* i **alumnat de 6é de Primària** ballant *la Magrana* i estrenant indumentària. Un èxit total. Des del balcó podia identificar el ritme i melodia de cada dansa i amb les imatges que m'arribaven els posava cara i nom a cadascun dels dansaires, i se'm feia palesa l'alegria, el goig i la satisfacció de les famílies i del públic en general. Enhorabona!!!

I arriba l'hora de parlar de la Trobada de Torres Humanes en la seua setena edició organitzada per la **Muixeranga de València**. Des de casa vaig ajudar tant com vaig poder, però no vaig poder fruir del gaudi que suposa estar enmig de la festa, rebre a la colla convidada, organitzar la cercavila, fer pinya, carregar si em pertoca alguna criatura, presentar l'acte, parar taula, repartir mistela, fer-la petar amb els comensals, gaudir del concert rock i ballar si es presenta l'ocasió i tancar la plaça arreplegant fem i deixalles, que tot s'ha de fer i ninguna mà sobra, ans al contrari: tota pedra fa paret. Doncs bé, res d'això he pogut fer. Ho han fet els companys i companyes i ho han fet la mar de bé. Tot el que m'ha arribat han sigut felicitacions pel seu treball. I això és de gran valor si tenim en compte que quasi un setanta per cent de la colla és gent nova, era la seua primera Trobada com a muixeranguers i muixerangueres. Acabaré aquest paràgraf amb la valoració del més nou de la colla que preguntat sobre la seua participació i experiència digué: *"Jo vaig fer una coca* (referint-se als dolços que cadascú aportà per a compartir) *i va ser el meu debut muixeranguer. Tota una satisfacció que ha anat a més des d'aquell dia".*

La **Colla Castellera Xiquets d'Alcover**, la colla convidada en aquesta ocasió, m'han arribat rumors que s'ho han passat d'allò més bé, i les fotos m'ho confirmen. Els seus castells feren aborronar el públic que aplaudia complagut. Ells també s'endugueren en el seu bagatge el record d'una bona paella muixeranguera, un bon sopar de germanor, bones amistats i ganes de tornar. I això ens reafirma en la idea de portar colles amigues d'altres indrets i amb altres estils de torres humanes: castells, falcons... per a coneixement i gaudi de tothom. Però el saldo és curt i les despeses llargues. Mirarem de trobar finançament. Potser amb el nou govern...

No m'estaré de dir que el colofó d'aquell dia fou la serenata sorpresa que em feren els amics i amigues de la Comissió de Festes i de la Muixeranga de València. Carmen i jo haguérem de respondre com poguérem a aquell esclat d'afecte i simpatia. I una ampolla de mistela davallà segura fins a la base gràcies a l'enxaneta que la passà a l'alçador i fou arreplegada per la pinya. Mistela, coca, cançons amb dolçaina i tabal i bon humor feren la resta. Ben cordialment us donem les gràcies!!! ///

Fotos: Lluís Vallés

FESTIVAL DE BANDES JUVENILS: ESTEM EN FESTES!

per Ximo Estal

Quan a Sant Marcel·lí escoltem que hi ha Festival de Bandes Juvenils alguna cosa ens diu que estem en Festes.

I és que els jóvens de la Unió i el Divendres de Festes són un tàndem inseparable i ben avingut. És el moment de recuperar les places, els carrers i tornar a omplir-los de música i de gent allunyant-los així de l'ensordidor i habitual soroll dels cotxes i recordant-los que som un barri viu que vol viure i aprofitar per a la gent els seus espais.

Doncs bé, en aquesta ocasió, el festival ajuntava en el mateix lloc a la Banda Juvenil de l'Agrupació Musical Santa Cecília, de Sedaví i a la Banda Juvenil de la Unió Musical l'Horta, de Sant Marcel·lí. Dos formacions que tenen molt en comú, des de l'edat dels seus músics fins... al seu Director, **Juan Carlos López Luján.**

L'hora de l'actuació, com ja ve sent habitual, era el capvespre (19:00) que ja sabem que al setembre el dia cau més prompte del que ens agradaria, i no era qüestió de quedar-se sense llum, però tampoc de patir la calor que en eixos dies encara acompanya de dia.

El concert, on cadascuna de les formacions interpretà tres obres, estigué, com sempre, acompanyat del soroll de les copes i les converses de la gent que es retroba a les Festes. Menció especial cal fer de l'última peça on les dues agrupacions interpretaren de forma conjunta el poema simfònic d'**Hugo Chinesta,** *Pompeya*.

La faena estava feta, els presents (a càrrec de l'Associació de Veïnes i Veïns del barri) repartits i, només quedava reposar les forces amb una hidratant i fresqueta orxata amb fartons que hi havia preparada al Local de la Unió.

Felicitats i enhorabona, Juan Carlos, un any més pel teu bon treball i llarga vida als concerts de les Festes Populars! ///

Fotos: Tomás Sánchez

CORAL DE TARDOR I MAJORIA D'EDAT

per Josep Lluís Rodrigo

A l'any de començar, 1998, celebràvem en la Unió els divuit anys de la fundació de la banda. En aquella època ens va semblar que la banda portava una enormitat de temps funcionant, doncs bé, ací estem, el 17 de novembre és la data.
L'última vegada que nomenàvem, en aquesta revista, a qui encara estem en la coral des del primer dia no esmentàvem a **Mila Leibar** qui al costat d'**Àngels Rodas, Pascual Collado, Josep Lluís Rodrigo, Juan Pechuán** i **Alejo Pérez** són els supervivents del primer concert, immediatament els reforços del col·legi públic Professor Ramiro Jover van donar impuls al cor amb la inclusió de membres del seu professorat: **Carmen Bello** i **Cristina Hernández** es van incorporar aviat, proporcionant a més la possibilitat d'assajar en la instal·lació. **Amparo Pérez, Carmen López, Assumpta Silvestre, Teresa Ródenas, Joan Quiles** i **Victor Rodrigo** veterans i veteranes de la segona onada, tot i que l'aportació de l'escola de música a la coral és escassa.

Amb l'èxode forçós del saló parroquial, els nostres festivals en l'exterior es veien limitats a retornar la visita a corals amb les quals hem cantat durant aquests últims anys. Amb la inauguració del Espai Rambleta estem tractant de compensar aquest dèficit convidant a dos corals per any i en aquest cas les convidades van ser les corals de la societats musicals de Godelleta i l'Eliana.

Malgrat el temps transcorregut, l'espera va pagar la pena, atès que vam poder oferir-los un marc més que digne i les corals convidades van estar encantades.

La primera actuació va correspondre a la coral de la **Unió Musical de l'Eliana**, dirigida per **Juani Jorge** i acampanyada al piano per **Andreu Soler**, que va interpretar: *Esta tierra* (**J. Busto**); *Enamorat de tu* (**Weiss/ Peretti/Creatore**); *Alma, corazón y vida* (**A. Flores**); *La Reina del placer* (Arranjament: **A.Langrée i A. Clare**); *Benediction* (**J. Rutter**); *Cantate Domino* (**K. Jenkins**)

A continuació el Cor de la **Unión Musical de Godelleta**, dirigida per **Inmaculada Mirapeix** i acompanyada per **Esteban Ruíz** al piano varen interpretar: *Rondel* (**L. Chávarri**); *Rosa Amarela* (**H. Villalobos**); *Tears in heaven* (**E. Clapton**); *Moon river* (**Mancini**); *El sampedrino* (**Gustabino**); *Blue moon* (**Rodgers**)

I per a tancar el matí la **Coral L'Horta**, dirigida per **Alejo Pérez** que en esta ocasió vàrem interpretar: *L'Amo de Son Carabassa* (Pop. Menorca, Arr: **M. Portas**); *My Lord, What a morning* (Espiritual negre. Arr: **John W. Work**); **La Gavina** (**F. Sirés**. Arr: **J. Gustems**); *Unicornio* (**S. Rodriguez**); *Bolero de Guadassuar* (**D. Ramón**). *Soli Deo* i *Hallelujah* (**L. Cohen**). Aquestes dos últimes peces varen ser presentades com a primera audició.

He de destacar que, en aquesta ocasió, l'entrada a l'escenari de la nostra coral es va realitzar cantant una cançó religiosa molt efectista que era la primera vegada que s'interpretava, la qual cosa va aconseguir trencar el sempre difícil inici d'un concert.

També es va interpretar per primera vegada *L'Amo de Son Carabassa* obra popular de l'illa de Menorca amb la seua peculiar varietat dialectal amb l'article salat.

L'espiritual *My Lord Whats a Morning* amb els solos dels baixos **Salva Benlloch** i **Joan Quiles** i de la soprano **Àngels Rodas** acabant el festival amb el solo de **Naira Rodrigo** del *Hallelujah* cantat per segona vegada pel cor i per primera vegada per l'autora dels arranjaments de la famosa cançó de **Leonard Cohen**. Naira, música de la Unió, que va venir convidada pel cor per a aquest concert, agraïa així la participació de la coral en la cerimònia de les seues noces.

La invitació a una picadeta preparada en el nostre local per la junta de la Unió, amb la col·laboració de diversos coralistes, va permetre als cantants alliberar els nervis acumulats i agermanar llaços amb diverses cançons de repertori comú, agraint tothom el treball i la dedicació dels membres de la Junta allí presents. Fins al pròxim festival, en el nostre cas el 23 d'octubre en el saló Nexus de la Universitat Politècnica de València amb altres dos cors dels quals ja us explicarem en una altra ocasió. ///

FESTIVAL DE BANDES SIMFÒNIQUES: MÉS QUE UN CONCERT, AMIC MORELLÀ

per Francesc Blai Duart

El passat 20 de setembre, a l'auditori de l'Espai Rambleta, es va celebrar el Festival de Bandes Simfòniques organitzat per la Unió Musical l'Horta (UMH) dins del programa de concerts de Festes Populars del nostre barri Sant Marcel·lí. En aquesta edició participaven la Banda de la Societat Musical Santa Cecília de Nàquera, dirigida per **Alfonso Bautista Piquer**, com a banda convidada, i com a amfitriona la Banda de la UMH de Sant Marcel·lí, dirigida per **Miguel Morellá Asins**.
Després de les habituals paraules de benvinguda i el protocol d'agraïments, el presentador posava l'accent en l'èxit que suposà per a l'Associació de Veïnes i Veïns de Sant Marcel·lí persistir 39 anys organitzant Festes Populars i en el fet que des del primer moment de l'existència de la UMH s'incorporara al programa de Festes Populars un concert de música de banda. Aquestes eren les seues paraules:

"**39 anys fent Festes Populars** i en lluita perquè siguen reconegudes com a festes tradicionals de la ciutat de València. Diuen les ordenances en vigor, que esperem que ara canvien, que només són tradicionals les que tenen més de 50 anys. Senyores i senyors!!! Amb eixe criteri només tindríem processons i jocs florals!!! La dictadura no permetia les festes "populars" organitzades per comissions de festes que no foren clavaris i clavariesses!!! Ausades que hem de sentir coses curioses. Però alegrem-nos perquè els temps estan canviant.

39 anys de treball de l'Associació de Veïnes i Veïns com a impulsora i mantenidora d'estes festes populars i de la Comissió de Fetes que cada any s'encarrega de fer-les realitat.

39 anys! És fàcil de dir, però no és fàcil de perseverar quan les ajudes institucionals són nul·les o, encara pitjor, es convertixen en entrebancs.

Per això, amigues i amics, veïnes i veïns, cal participar en la Comissió de Festes de cada any, gent jove, gent amb ganes, aportant noves forces i noves idees, nous projectes per gaudir i fer gaudir la gent del barri i els que vénen a visitar-nos, amb festa i alegria. Perquè també així construïm un barri millor i més nostre.

Per tot això, per les magnífiques festes d'enguany, i per les 39 que ja han acumulat, donem un fort aplaudiment a l'AVV i a la Comissió de Festes que les ha gestionat.

Una de les activitats que molt prompte (tan prompte com la Banda va nàixer) s'incorporà a les Festes Populars fou el Concert-Festival de Bandes de Música. Hui seguint eixa tradició estem ací per a gaudir d'un temps de bona música, i des de fa uns anys millor encara gràcies a este auditori de l'Espai Rambleta."

Tot seguit donà pas a la presentació de la banda convidada, Sociedad Musical Santa Cecilia de Nàquera, la qual ocuparia l'escenari durant la primera part del concert, tenint en compte que el dia anterior havien compartit escenari a Nàquera: *"Hui són ells els convidats i nosaltres els amfitrions. Ahir, sense anar més lluny, les coses eren al revés."* (poden llegir la crònica del concert a Nàquera en aquesta mateixa revista). El programa que interpretaren, sota la batuta del

Fotos: Paco Perales

seu director Alfonso Bautista Piquer fou: *Música i poble* (pasdoble) de **Ferrer Ferran**, *Sendes* de **J. A. Pina** i *Tambor de granaderos* de **R. Chapi**. Tot seguit, el secretari de l'AVV, **Lluís Vallés**, féu lliurament al director de la banda i al president de l'entitat dels respectius detalls recordatoris i d'agraïment: ram de flors i llibre de Festes Populars.

A la segona part del concert ocupà l'escenari la Banda Simfònica de la Unió Musical l'Horta. Ocasió que aprofità el presentador per remarcar tres idees importants: la vinculació entre l'Associació de Veïnes i Veïns i la Unió Musical l'Horta; l'evolució de la Banda en els seus trenta-cinc anys, tenint en compte que qui l'ha dirigida i conformada durant els darrers vint-i-cinc anys ha sigut Miguel Morellà Asins a qui devem tot el que la banda és i ha assolit a hores d'ara; per acabar

fent una versemblança del tarannà de del mestre Morellà. Aquestes foren les seues sentides paraules que tant emocionaren a Miguel Morellà com a tot el públic assistent que, dempeus i sense parar d'aplaudir, feren palès el seu agraïment al mestre. Ací van.

"En concerts com el de hui que juguem a casa, la presentació de la nostra Banda i el nostre director sol ser de tràmit: ja ens coneguem, sabeu qui som, avant!

Però hui no serà així. Hui és un dia especial.

Tres coses només vull dir. Res de nou, però amb un sentit especial.

UNA. Parlàvem adés de Festes Populars i de l'Associació de Veïnes i Veïns. Doncs la nostra Banda va nàixer l'any 1980 a proposta de la Comissió de Cultura de l'AVV del barri. Sens dubte això, el nostre origen, ha marcat la nostra evolució i ha configurat el nostre tarannà, l'estil de la Unió. Res de nou, però està bé recordar-ho en un concert de Festes Populars, acompanyats de tanta gent del barri i de l'Asso.

DOS. Els primers deu anys de la Banda, quan la Banda era tota la Unió o tota la Unió era la Banda, dos mestres: **Xema Senabre i Vicent Benavent**, s'encarregaren de treballar la terra i deixar-la assaonada.

El 1990 hi ha un canvi de cicle i s'incorpora un nou director a la Banda. Llaurar, regar, podar, empeltar... totes les faenes les ha fetes i com era d'esperar els fruit van arribar. En destacarem alguns d'ells:

Abril de 2000: 1r Premi de la 3ª Secció del XXIV Certamen Provincial de Bandes.

Això comporta participar a l'octubre del mateix any a la Final del Certamen de la Comunitat Valenciana, on va aconseguir el **2n Premi a la seua secció.**

L'any 2002 va actuar al III Cicle de Bandes organitzat al Palau de la Música per RNE, per a la gravació del 3er CD de la col·lecció Plaza Mayor: Viva la Banda.

Abril de 2007: 1er Premi i Menció d'Honor aquesta vegada en la 2ª Secció, en el Certamen Provincial de Bandes de la Diputació de València. Aquesta victòria la porta a participar a la Final del Certamen de Bandes de la Comunitat Valenciana, on acaba guanyant el **1er Premi i Menció d'Honor en la 2ª Secció.**

En novembre de 2007 participa al V Festival de Bandes Nuestras Bandas de Música, organitzat per **Octavio Hernández**, en un mà a mà amb l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló", que fou gravat per a la televisió i la ràdio per LP TeVa i LP Punto Radio respectivament.

>>

>>

En gener de 2011 participa al cicle De Banda a Banda organitzat per La Lira Ampostina en la X edició.

El mateix any 2011: 1er Premi de la 1ª Secció al Certamen Provincial de la Diputació de València.

Haureu observat el progrés: agafar una banda en 3ª secció i acabar guanyant el 1r premi de la 1ª secció. Tot un progrés mai regalat, sinó a base d'esforç i treball.

En l'actualitat, després de 35 anys, la Banda de la Unió Musical l'Horta compta amb una plantilla de més de 80 músics.

Al temps que això s'esdevenia també la Unió anava creixent i transformant-se: la Coral, la Banda Juvenil, l'Orquestra de Cambra, el Grup Instrumental, el grup d'acordions, la Banda Sènior... I l'Escola de Música cada vegada amb més alumnes.

La Unió ja no és només la Banda, però la Banda simfònica continua sent el buc insígnia de l'entitat.

Doncs bé, amics i amigues, en aquests 25 anys, des del 1990 fins a hui mateix, qui ha dirigit la Banda als seus èxits, qui ha fet madurar els músics i músiques, qui ens ha conduit al que ara som com a Banda, ha estat el seu director, el mestre: MIGUEL MORELLÀ ASINS.

TRES. De Miguel Morellà se'n poden dir moltes coses, totes bones, com a músic i com a persona.

Excel·lent oboista en orquestra, solista i en distintes agrupacions musicals. Ha desenvolupat una intensa labor en música de cambra per tota la geografia espanyola amb diverses agrupacions. Ha actuat com a solista amb l'Orquestra de València, agrupació de la qual ha format part des de 1977 sent oboè principal durant més de dues dècades.

Excel·lent professor d'oboè. L'instrument que tant ha fet estimar als seus alumnes. I la quantitat de músics professionals que hi ha hui a la banda, i pel món, gràcies als seus ànims i orientacions.

Gran director de bandes amb llarga experiència i molts èxits a les seues espatlles. La seua experiència a l'Orquestra de València i el contacte amb diferents directors, com **J. M. Cervera, J. Ferriz, L. A. García Navarro, S. Comisiona, A. Ros-Marbà, E. García Asensio, Y. Temirkanov,** entre d'altres, el portaren a interessar-se per l'estudi de les diferents tècniques de direcció, i això li ha permès desenvolupar aquesta faceta, una de les seues passions. Així, a partir de 1977 comença la seua activitat com a director en la Banda Lira Realense de Real de Montroy obtenint premis als certàmens de la Diputació, Altea i Bunyol. Posteriorment, ha dirigit la Banda La Popular de Pedralba, la Unió Musical de Montserrat, el Centre Instructiu Musical de Massanassa, on també va obtindre diversos premis (Tenint en compte que és de Catarroja, té valor la cosa, eh!): 1er Premi al Certamen Provincial de Bandes de Música de València en 1996 i 2on Premi al Certamen de Música de Leganés.

També va participar al Festival de Viena, on el CIM va actuar en representació de la música espanyola. Des de 1998 a 2006 assumeix la direcció de l'escola i la banda de la Unió Musical de Picanya. Amb aquesta agrupació aconsegueix el 1er Premi de la 2ª Secció en el Certamen de la Diputació de València de 2002, el 3er Premi a la final, i l'any 2005 obté el 3er Premi en el Certamen de la Diputació de Múrcia.

I una magnífica persona. Quants bons consells ha repartit als músics i músiques i a les seues famílies.

25 anys és una xifra redona. Ens fem majors, Miguel. Tu i tots nosaltres. És l'hora del canvi de cicle. És un bon moment per deixar d'estar al tall i poder gaudir de la faena feta, d'una vida dedicada a la música.

Hui, senyores i senyors, és l'últim concert que el MESTRE dirigirà la Banda Simfònica de la UMH com a Director titular.

Però no s'esfuma de les nostres vides. Continua amb la Unió com a Director de l'Orquestra de Cambra i professor d'oboè a l'Escola de Música de la Unió.

>>

Foto: Paco Perales

>>

Llarga vida, MESTRE!!! I moltes gràcies per tot el que ens has donat".

Tot seguit donàrem pas a l'actuació de la BANDA SIMFÒNICA de la UMH que sota la batuta del seu director MIGUEL MORELLÀ ASINS interpretaren en primer lloc la peça: 25 anys. UM l'Horta de Sant Marcel·lí, de Miquel Morellà Asins. Pas-doble composat pel mestre en commemoració dels 25 anys de la UMH. A continuació escoltàrem *The cowboys* de **John Williams**. Per acabar amb *Capricho español* de **Rimsky-korsakov.** Era la primera vegada que la Banda interpretava aquesta obra. Una peça que li agrada molt al mestre i que era un dels seus objectius tocar-la amb la Banda. Desig complit!!

Tal com pertoca en aquest concert, **Vicent Soler** en representació de l'AVV lliurà el ram de flors i el llibre de festes Populars al director de la banda i al president de la UMH, Miguel Hernández.

Fou més que un concert, fou tot allò que ací hem contat. ///

Fotos: Paco Perales

ORQUESTRES DE CAMBRA

per Víctor López

El passat 27 de setembre va tenir lloc el Festival d'Orquestres, aprofitant una vegada més la programació de la 39ª edició dels Festes Populars, que organitza la comissió de festes de l'Associació de Veïnes i Veïns del nostre barri i amb l'escenari del Centre Cultural Rambleta, com ja és habitual en les seues últimes edicions. Com a orquestra convidada vam tenir el plaer de comptar amb la participació de la **Societat Ateneu Musical del Port**, dirigida per la brillant **Beatriz Fernández Aucejo**. I dic brillant perquè solament mirant el seu currículum podem apreciar la seua extraordinària trajectòria musical. Ens van oferir, en la primera part del concert, música de **Sibelius, Offenbach i Stamitz.** Un repertori clàssic i barroc, aquest últim amb la *Simfonia en Sol M* de **Johann Stamitz**. No hi ha dubte que no solament el talent de la seua directora van quedar plasmats en l'escenari, sinó també el planter de músics que conformen aquesta fabulosa agrupació.

Sense temps a penes de digerir la primera part d'aquest excel·lent Festival, vam donar pas a l'**Orquestra de Cambra de la Unió Musical l´Horta**. Solament uns segons després de començar a ocupar els seus seients sobre l'escenari, el públic assistent va observar amb admiració el nombre d'integrants, i la incorporació de la jove pedrera que trepitja amb pas ferm per consolidar una agrupació, que en pocs mesos complirà el seu primer desé aniversari. La curta edat dels nous protagonistes d'aquest concert no va influir en absolut en la qualitat de la interpretació. Solament va bastar observar que en escàs temps i amb molt pocs assajos, amb la batuta del nostre sempre admirat mestre i director **Miguel Morellá Asins**, havien realitzat conjuntament un treball extraordinari.

D'aquesta mateixa manera el públic va quedar meravellat en escoltar la primera peça triada. No va ser casualitat, era la peça escollida, perquè amb el *Rondeau* d'**Henri Purcell** va començar tot. De fet, va ser el 2006 que aquest gran projecte va creixent any rere any, fent-se més ferm i segur. Amb l'*Obertura Cubana*, el compositor nord-americà **George Gershwin** ens recrea la seua visió i admiració pels ritmes cubans. Una obra complexa però executada amb mestratge. Per finalitzar, un fermall d'or si em permeten l'expressió. Al moment que van arrencar els primers compassos, i àdhuc sabent l'obra que era, el públic en més d'una ocasió, sospirava amb el temor que el preciós parc de la Rambleta albergués en aquest precís moment de la interpretació, el famós Tiranosaurus Rex de la pel·lícula *Jurassic Park*. Excel·lent la interpretació que va servir per tancar aquest Festival. ///

Foto: Grup de Fotografia l'Horta

VICENT PELECHANO: NOU DIRECTOR PER A LA BANDA SIMFÒNICA

per Francesc Blai Duart

Des del mes d'octubre, la banda compta amb un nou director. L'elecció ha recaigut en **Vicent Pelechano Barberà**, un jove director amb un currículum impecable. Definit per la premsa especialitzada «com un director d'orquestra espanyol amb una increïble capacitat intel·lectual i psicològica, fent-ho palés en cada una de es seues actuacions».

Estudià Direcció d'Orquestra i Direcció de Cor als Conservatoris de Música de València, amb Manuel Galduf i Pilar Vañó, i Barcelona; més tard completà els seus estudis en Berklee College of Music, Salzburgo, Viena, Berlín, amb mestres com **Peter Gülke, Bruno Weil, Alexander Polyanichko, Colin Metters, Lior Shambadal i Klaus Arp.**

Ha dirigit en països com Alemanya, Rússia, Àustria, Itàlia, França, Lituània, Eslovènia, Estats Units, Hongria i Espanya... Al mateix temps ha sigut convidat en multitud de festivals i auditoris europeus on ha aconseguit diferents premis.

Només destacar que és autor del treball sobre psicologia amb el títol «Psicología y Capacidad mental en el Director de orquesta».

Temps tindrem de sobra per a gaudir i valorar tot aquest bagatge musical. De moment acabarem amb una anècdota. En 2013, sent Vicent Pelechano director de la Banda Simfònica de la Unión Musical d'Almansa, va tindre lloc un intercanvi entre aquesta agrupació i la Banda Simfònica de la Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí, dirigida per **Miguel Morellà**. Com a retorn de la visita, les dues bandes compartiren escenari a l'Espai Rambleta en el Festival de bandes de les Festes Populars de 2013, el 22 de setembre. *Notícies Musicals* se'n féu ressò al número 48, on publicàrem una foto que, vista des d'ara, sembla premonitòria.

Benvingut, Vicent!! ///

Fotos: Arxius

PATERNALISME I IRRESPONSABILITAT*

per Xavier Garí

L'any que ve, a la nostra banda, passarà una cosa que no ha passat en 25 anys. També passarà una altra que, malauradament, porta passant ja massa temps. La novetat serà l'arribada a la direcció artística d'un nou mestre després de 25 anys amb moltes més llums que ombres. **Miguel Morellà** se'n va. Allò que roman, però, és la desconfiança envers el músic.

Amb l'argument de que els músics no tenen ni la maduresa ni els coneixements suficients com per a participar en l'elecció del director (sota la batuta del qual, no ho oblidem, seran ells els que hauran de fer música), s'ha decidit excloure'ls del procés de selecció. Amb això es tanca la possibilitat d'un canvi real i es continua amb el paternalisme que tant de mal ha fet i fa a la implicació dels músics amb la seua banda i, més enllà, en tota la Unió. Aquesta oportunitat que ens deixa l'anada de Morellà, que ha sigut molt més que el nostre director, podria haver sigut aprofitada perquè els músics donàrem una passa endavant, absolutament necessària, i així poguérem assumir la responsabilitat d'un projecte autènticament col·lectiu. Però per a poder aprofitar-la se'ls s'hauria d'haver estés la mà, sense exclusions ni prejudicis, a ells, que dia a dia amb el seu esforç fan possible la banda. La participació dels músics en un esdeveniment de la importància d'aquest ha estat, en la meua opinió, manifestament insuficient.

Les persones que no tenen responsabilitats es converteixen en irresponsables. I és aquesta irresponsabilitat induïda pel paternalisme la que després es tradueix en desinterés, apatia, i inclús en l'eixida cap a altres «ofertes» més seductores. L'alternativa no ha sigut mai convertir la banda en una «oferta atractiva», sinó en el projecte de la gent. Obrir-lo a tots. Ens agradaria, i des de la Comissió, insistim en això, en què la banda fóra un espai dúctil i sensible a la desbordant qualitat i creativitat dels músics, que puga convertir xicotets somnis en realitats il·lusionants, perquè d'idees bones i de ganes de fer en tenim a cabassos. Però, personalment, crec difícil que la Comissió no caiga en la hipocresia quan animem a participar a aquells que després seran exclosos en la presa de les decisions importants.

*Aquesta és una opinió personal, feta des de la lleialtat i el respecte. La crítica sovint és la millor forma de compromís.///

Foto: Paco Perales

CARLES SALVADOR, AGUSTÍ ALAMAN I EL

per Josep Daniel Climent

El passat 8 d'octubre, dins de la celebració de la festa nacional dels valencians commemorativa de l'entrada de Jaume I a València, va actuar al Saló de Cristall de l'Ajuntament de València la Coral Giner de la Societat Coral el Micalet, agrupació de qualitat ben contrastada en nombrosos escenaris. En aquesta ocasió interpretaren el *Cant a la Senyera*, obra musicada per **Agustí Alaman i Rodrigo** a partir d'un poema de **Carles Salvador**. Amb aquest acte l'ajuntament del cap i casal s'adheria a les celebracions de l'Any Carles Salvador, impulsat per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua al llarg del 2015, tot un símbol de la renovada política cultural del nou govern.

La col·laboració entre Alaman i Salvador s'inicià el 1944, dos anys després de la creació de la Coral Polifònica Valentina pel músic valencià, i ha estat estudiada per **Jordi Reig**, en l'article «Les relacions de l'obra literària de Carles Salvador amb el món de la música», publicat dins de l'obra *Estudis sobre Carles Salvador i el seu temps* (AVL, 2015). Agustí Alaman, nascut a Algemesí el 1912, era un jove compositor i director musical, a més de professor en l'escola Normal. Posseïa, a més, una clara consciència valencianista nascuda durant la II República, i que el règim franquista no va poder escapçar. És per això que poc després de fundar la Coral Polifònica demanà a Carles Salvador la seua col·laboració per a traduir obres al valencià d'autors clàssics alemanys per a coral, com ara **Beethoven, Mendelssohn, Bach, Schumann i Brahms**. Aquesta relació s'allargà durant anys i possibilità que la Coral Polifònica interpretara en ple franquisme nombroses obres en valencià en els més diversos escenaris capitalins, com ara en el concert celebrat als Vivers Municipals de l'Orquestra Municipal de València amb la Coral Polifònica Valentina el 21 de juliol del 1945, on interpretaren les obres *La salutació del Angel, María camí del Temple i El Caçador Diví*, de **Johannes Brahms**.

Anys després Agustí Alaman va composar la peça musical *Cant a la Senyera* sobre un poema de Carles Salvador, que fou estrenada el 26 de maig de 1949 al Cinema Olympia de València. En el fullet de la presentació apareixia la data de la composició, el 25 d'abril de 1949, un dia ben simbòlic per als valencians. El cas és que en el programa apareixia el següent comentari referit al poema, rescatat per Jordi Reig: «Sobre una poesía original del vate valenciano Carles Salvador, en la que exalta la enseña o estandarte de la Coral Polifónica Valentina, el maestro Agustín Alamán ha compuesto una pieza coral vibrante y a la vez delicada según demanda el espíritu de la poesía». O siga, segons aquesta nota el *Cant a la Senyera* de Carles Salvador feia referència a l'ensenya de la pròpia Coral Polifònica.

Una lectura del poema, però, ens fa veure clarament la realitat: la senyera que lloava Carles Salvador no era la de la Coral Polifònica, és clarament la de València, el símbol de la pàtria, la que el poeta portava dins del cor. Segurament, un poema patriòtic com el *Cant a la Senyera* no hauria estat ben vist per les autoritats franquistes el 1949, i tal vegada Alaman i Salvador pensaren que afirmar que s'hi referia a la senyera de la Polifònica els evitaria donar explicacions i els permetria interpretar la peça sense cap tipus de restriccions. I així va ser. Des de 1949 fins a ben avançada la dècada dels cinquanta, la peça que obria totes les actuacions de la Coral Polifònica Valentina sempre era el *Cant a la Senyera*.

L CANT A LA SENYERA

El cas és que després d'anys en què l'obra no ha sigut interpretada tan assíduament, el nou ajuntament encapçalat per **Joan Ribó**, i des de la delegació de Cultura festiva, dirigida pe **Pere Fuset**, ha recuperat l'obra de cara al 9 d'octubre del 2015, i en aquesta ocasió interpretada per la Coral Giner de la Societat Coral el Micalet.

A més a més, l'Ajuntament de València ha editat una tarja amb el text del *Cant a la Senyera*, que anava acompanyada pel cartell de la celebració del 9 d'octubre, l'autor del qual és **Martín Forés**, bon amic de la Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí i bon col·laborador en nombroses iniciatives.

Senyera!
Símbol viril de la terra,
ala amorosa en la pau,
flama vibrant en la guerra,
clam, bes i llau.

Groc d'espiga i roig de sang
devallant del blau de cel
fins a tu no arriba el fang,
sols arriba el sant anhel.

Senyera!
Crit i clamor
de l'amor
verdadera.

Flamejant t'he vist al vent
i te porte dins del cor;
moure fas mon sentiment,
puix que ets feta amb sang i amb or.

Senyera!
Símbol viril de València,
llum de la Pàtria en la pau,
flama de nostra consciència
clam, bes i llau. ///

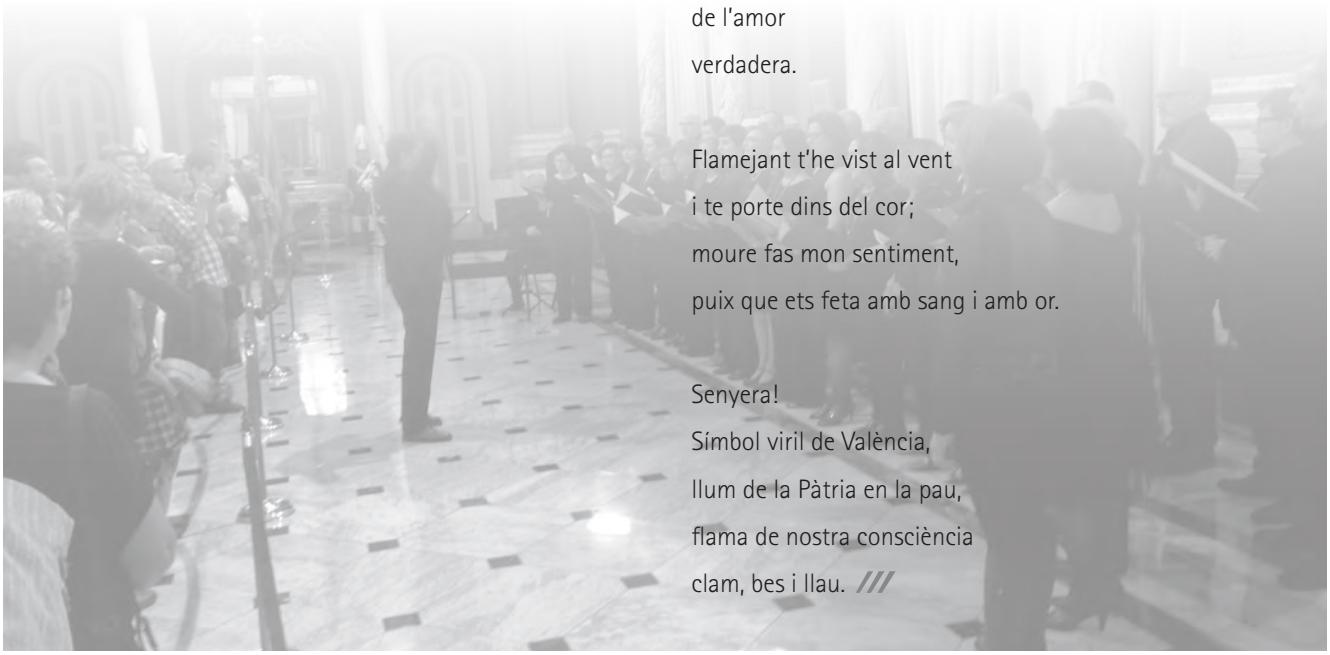

RACÓ LITERARI

per Inma Máñez

Imma Máñez Albert, nascuda a Catarroja, ha mantingut una estreta relació amb el barri de Sant Marcel·lí des dels primers anys de la creació del GREAL. L'any 1986 va començar a exercir de mestra al col·legi Sant Marcel·lí on continua la seua labor docent. Des de fa diversos anys col·labora amb l'Associació de Veïnes i Veïns del barri en la preparació de festes i en altres activitats puntuals, com ara la Setmana de la dona, etc. Li interessa la literatura i la creació poètica com una manera d'estimar i millorar el món.

Hui vull fer un homenatge a Sant Marcel.lí i la millor manera que sé de fer-ho és escrivint, per açò, ací us deixe uns senzills versos dirigits a una persona coneguda i benvolguda per tot el barri, Clara Santiró, a la qual jo admire i estime molt. Ella em recorda, en els meus moments grisos, que seguir sent xiqueta és una bona manera de continuar sempre endavant en esta fràgil tasca de viure.

Tendra i amorosament... va per Clara!

LA CITA

Hui no ha vingut a la cita
i ací l'estem esperant
Pi, on estarà esta dona?
No t´amoïnes més Pa,
perquè més tard o més prompte
la nostra Clara vindrà.

Deu estar en algun núvol
despistada passejant,
o igual ha vist a Sant Pere
i s'ha posat a xerrar.

Els xiquets i les xiquetes
ja son a punt d'arribar
vinga! preparem les muixerangues
que ella ja no tardarà.

I en passar una estoneta,
mira, per allà ve ja,
porta un ram de margarides
i un pastís en l'altra mà,
ve amb el seu somriure ample
i el seu vestit de ballar,
ve il·luminant el camí
com si fos llum de fanal.

Vinga! Preparem la festa
que ho anem a celebrar,
ella ens va a contar històries
d'eixes de somiar desperts.
I després, la xocolata
amb pastís per berenar.
I quan arribe la lluna,
i ella se n'haja d'anar
ballarem junts la danseta,
li farem un bon abraç.

La mirarem com s'allunya
i cridarem tots plegats:

Adéu estimada Clara
has de tornar aviat! ///

MUIXERANGUES A DOJO

per Josep Francesc Blai Duart, president de la Muixeranga de València

Muixerangues vénen,

muixerangues van.

Muixerangues...

amunt i avall.

Els mesos de setembre i octubre han estat d'una activitat frenètica per a la Muixeranga de València. El 29 d'agost iniciàrem els assajos de la temporada de manera intensa per a poder arribar en plena forma a la VII Trobada de Torres Humanes el 12 de setembre, dins del programa de Festes Populars, on també realitzàrem un taller i participàrem en la Fira d'Entitats. El 26 de setembre pel matí participàrem en la I Trobada de Muixerangues a Carlet i celebràrem l'acte d'agermanament amb la Muixeranga Carlet i, després del dinar de germanor, altra vegada autobús cap a Gandia per a participar en el Correllengua. El 3 d'octubre pel matí col·laboràrem en les activitats al voltant del V Congreso Nacional de Salud Mental de la FEARP a València, al campus de la Universitat de València, i per la vesprada estàvem a Alfafar en la cercavila que amb motiu del 9 d'octubre organitzà Compromís per Alfafar. L'oratge no ens deixà anar a Rafelbunyol el dia 8. Però el 9 d'octubre, com cada any, acudírem a la manifestació organitzada per la Comissió 9 d'Octubre amb el lema "Per un finançament just per al País Valencià". L'endemà,10 d'octubre, com si res, tingué lloc la inauguració del rehabilitat trinquet d'Ondara i allí estàvem. I el 13 a Vinalesa convidats a les festes de Santa Bàrbara. Per si no hi havia prou, més autocar i cap amunt, cap de setmana muixeranguer celebrant la diada del Falcons de Vilanova i la Geltrú. I de colofó final, diumenge 25 a Sueca, participant en la I Trobada de Muixerangues amb el lema "10 anys tocant el cel".

Com pot ser que hi haja persones que s'avorrisquen a casa? No direu que no hi ha faena i festa. El que açò posa de manifest és que el fet muixeranguer comença a conèixer-se. Cada vegada som reclamats per més comissions festeres i ajuntaments. I això és bo. Però dos coses importants: una, apunteu-vos a la Muixeranga de València, ens cal personal, hi ha lloc per a tothom; dos, el manteniment, desplaçament i activitat de la muixeranga té unes despeses que s'han de cobrir, cal tindre-ho en compte pels agents culturals a l'hora de buscar una colla muixeranguera per a un esdeveniment cultural o fester o de qualsevol tipus.

Observareu que tan sols he fet una enumeració de les activitats, sense massa detalls. Podeu trobar imatges i més informació a la nostra web www.muixeranga.org. Segurament en altres revistes podem realitzar cròniques més detallades si cal, però hui vull acabar aquesta col·laboració per a *Notícies Musicals* compartint amb vosaltres el parlament que, com a president de la Muixeranga de València, vaig fer a l'acte d'agermanament amb la Muixeranga Carlet pel que té d'original, inèdit, encoratjador i entranyable aquest esdeveniment.

>>

Foto: Tomás Sánchez

>>

ACTE D'AGERMANAMENT ENTRE LA MUIXERANGA DE VALÈNCIA I LA MUIXERANGA DE CARLET

Carlet 26/09/2015

Bon dia. En primer lloc saludar als companys de la MUIXERANGA CARLET, Regidor de Cultura i altres membres del consistori municipal.

Gràcies per haver pensar en nosaltres per a aquest agermanament. Un acte singular. No tinc notícia de cap altre acte igual o similar al món muixeranguer.

Voldria aprofitar per dir tres cosetes.

UNA. Aquest acte representa un pas endavant en el **moviment de recuperació de les muixerangues** com a element constitutiu de les festes populars del nostre poble.

Sabem que a l'origen de tot es troba allò que anomenem "Ball de valencians". Sabem que ací anà perdent-se (no cal ara analitzar les causes), que hi ha diferents tipus d'expressió d'aquesta dansa: mogigangas, moixigangues..., que per altres indrets donà lloc als castells. I poc més sabem. Sabem ben poc d'un fet, una dansa i una música, que són símbols indiscutibles (no els únics, és cert, però ho són) del nostre País Valencià.

S'han esmerçat pocs esforços en aquesta tasca d'investigar els orígens i evolució de les muixerangues. Ni a la Universitat ni en altres instàncies. S'han fet estudis sobre les falles, sobre la pilota valenciana. No cregueu que les muixerangues s'ho mereixen també?

És per això que, en primer lloc, aquest acte d'agermanament, fet ací a Carlet, és un incentiu perquè gent d'ací, gent de la Ribera, terra d'historiadors, s'hi dedique. Es podria crear una càtedra i beques d'estudi. És així com farem País, també.

DOS. Aquest acte és important per a nosaltres, la **Muixeranga de València**. Després de varis intents de fer una muixeranga al cap i casal per part de l'EPM (Entitat Promotora de Muixerangues), fou al 2009 que qualla aquest projecte i es constitueix la Muixeranga de València formada per gent de distints barris de la ciutat. Gent diversa, d'orígens distints, de distints cultures, però totes fent pinya per dur endavant aquest projecte encisador.

És així com la Muixeranga de València és l'entitat que ha encapçalat el moviment de recuperació de les muixerangues al cap i casal, incorporant les figures muixerangueres en moltes festes populars, tradicionals i noves, fent de la muixeranga una realitati mostrant-la per tot arreu.

Com totes les coses vives, també nosaltres hem tingut moments de pujada i moments de baixada. Ja entendreu que no és fàcil fer País a ciutat de València.

És per això que aquest acte d'agermanament és tan important per a nosaltres perquè ens esperona a continuar en la nostra tasca de recuperació i redreçament cultural. Que tothom conega i reconega la muixeranga com un element constitutiu de les nostres festes populars.

TRES. La **Muixeranga Carlet** naix a terra de muixerangues (Algemesí, l'Alcúdia), és una nova contribució a omplir el País de muixerangues. Un cúmul de circumstàncies ens han fet trobar-nos. I com un amor a primera vista ha sorgit entre ambdues colles una intensa relació solidària, que identifica el món de les muixerangues: anar tots a una, fer pinya.

Si al nord els castells creixen per sana competició per veure qui la fa més alta, o això diuen, que ací, entre nosaltres, la solidaritat i la germanor, unides als valors tradicionals de "força, equilibri, valor i seny" ,siguen, amb bon trellat, els esperons del renàixer muixeranguer. És així com mantindrem la nostra dignitat.

Visca la Muixeranga de Carlet! Amunt la Muixeranga de València! ///

PICCOLO DIVERTIMENTO 41 per Joan i Àngels

EMBOLIC DE LLETRES: Hem amagat el nom de quinze instruments de corda a l'embolic de lletres següents. Series capaç de trobar-los? Violí, viola, violoncel, contrabaix, arpa, lira, cítara, guitarra, viola de gamba, banjo, balalaika, mandolina, llaüt, clavecí i espina.

M	A	L	V	A	X	V	V	S	A	L	A
O	T	N	L	I	O	I	P	A	A	T	A
A	E	I	I	C	O	O	V	V	L	U	I
O	N	B	A	L	A	L	A	I	K	A	U
E	I	R	R	A	O	A	O	D	N	N	T
B	P	L	R	V	C	D	I	N	L	E	U
I	S	C	A	E	M	E	N	E	C	T	A
L	E	V	T	C	A	G	B	A	A	E	L
O	A	I	I	C	T	A	R	A	M	V	L
N	L	V	U	O	D	M	I	R	N	I	L
C	L	A	G	A	L	B	U	P	R	J	A
O	C	O	N	T	R	A	B	A	I	X	O

JEROGLÍFIC:

On han anat els alumnes de cant?

TOTS SABEN ON ES TROBA EL CARRER MÚSIC CABANILLES AL NOSTRE BARRI, PERÒ QUI VA SER AQUEST PERSONATGE?

El carrer on és la seu social de la Unió Musical te fortuïtament nom de músic, però no penseu que fou un músic qualsevol, sinó un important organista i compositor de música barroca.

Encara que ben bé no es sap quan va nàixer, queda documentat que fou batejat el 6 de setembre de 1644 a Algemesí.

Cabanilles va començar la seua carrera musical probablement com a cantant del cor en l'església local, prop d'**Onofre Guinovart**. Més tard va estudiar per a sacerdot en la catedral de València, estudis que incloïen una formació musical. El 15 de maig de 1665, amb 20 anys, va ser nomenat segon organista de la catedral. I mort el seu predecessor, **Jeroni de la Torre**, un any després, es converteix en primer organista, ocupant un lloc on l'havien precedit intèrprets prestigiosos com **Nicolau Mariner**, Jeroni de la Torre i **Andreu Peris**. El 22 de setembre de 1668 va ser ordenat sacerdot. De 1675 a 1677 també es va encarregar de la formació dels jóvens del cor de la catedral. Va mantenir el seu lloc de primer organista durant 45 anys, però a partir de 1703 la seua feble salut va provocar que fóra substituït sovint.

Moltes de les composicions de Cabanilles són virtuoses i avançades per al seu temps. S'han conservat innumerables composicions per a orgue (tientos -forma musical que intenta explotar les possibilitats del instrument-, tocates, passacaglia i altres obres) així com diverses obres polifòniques per a conjunts de fins a 13 veus.

Un 29 d'abril de 1712 va morir a València l'organista Cabanilles, sent soterrat a la pròpia catedral. Actualment existeix una inscripció que fa referència a l'esdeveniment (entrant per la portada barroca de la catedral i davant de la pica de l'aigua beneïda).

SABIES QUE...

...l'**himne de la Lliga de Campions de la UEFA**, titulat oficialment *Champions League*, és una adaptació creada per **Tony Britten** de la peça *Zadok the Priest* del compositor del barroc anglès **Georg Friedrich Händel** (1685-1759)?

Es tracta d'una de les quatre peces que Händel va compondre amb motiu de la coronació de George II de la Gran Bretanya el 1727, i s'ha fet servir en cada una de les coronacions següents del reis de la Gran Bretanya.

Britten rebé, l'any 1992, l'encàrrec de la UEFA d'arranjar aquesta peça barroca; la versió oficial de la qual la interpreta la *Royal Philharmonic Orchestra* i la canta el cor de l'*Academy of St Martin in the Fields.*

Solucions al Piccolo Divertimento 40: Computant el temps a la Unió Musical l'Horta: 1: 2011; 2: 1980; 3: 2007; 4: 2000; 5: 1990; 6: 1983. **Jeroglífic:** En la Coral l'Horta. **Quina música sona:** La Muixeranga.

NADAL 2013

CONCERTS

UNIÓ MUSICAL L'HORTA

DE SANT MARCEL·LÍ

20 DESEMBRE, 19'00 H
CORAL L'HORTA I ORQUESTRA DE CAMBRA
CONCERT BENÈFIC PRO-CÀRITAS
ESGLÉSIA DE SANT MARCEL·LÍ.

22 DESEMBRE, 20'00 H
BANDA SIMFÒNICA
ESPAI CULTURAL RAMBLETA

23 DESEMBRE, 20'00 H
DIA DEL SOCI
LOCAL SOCIAL (MÚSIC CABANILLES, 48)

27 DESEMBRE, 11'30 H
CONJUNT INSTRUMENTAL
I BANDA SÈNIOR
ESPAI CULTURAL RAMBLETA

...UN CALIDOSCOPI DE MÚSICA PER A TÚ

SI TENS COSES QUE DIR I VOLS PARTICIPAR A LA REVISTA ESCRIU A: **noticiesmusicalsumh@gmail.com**